

DE DWALENDE
GELOOFSLEER VAN
DE **KHAWĀRIJ**

door

Imam al-Ājurri

(o. 360 AH) رَحْمَةُ اللَّهِ

vertaling en voetnoten

drs. Abū Junayd ʿĪsā al-Hūlandī

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Imam Abū Bakr Muḥammad b. al-Ḥusayn al-Ājurrī رَحْمَةُ اللَّهِ (o. 360 AH) zei in zijn boek *Al-Sharī'a* het volgende over de Khawārij:

“De geleerden van vroeger en nu verschillen niet van mening over het feit dat de Khawārij een slecht volk zijn. De Khawārij zijn ongehoorzaam aan Allah en aan Zijn Boodschapper صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ook al bidden zij, vasten zij en spannen zij zich in om aanbiddingen te verrichten. Dat alles is niet van profijt voor hen. Zij pretenderen het goede te gebieden en het slechte te verbieden, maar dat is niet van profijt voor hen. Zij zijn een volk dat de Qurʾān interpreteert volgens hun begeerten. Zij misleiden de moslims.

Allah heeft ons voor hen gewaarschuwd. De Profet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ heeft ons (voor hen) gewaarschuwd. De rechtgeleide Kaliefen (*al-khulafā' al-rāshidūn*) na hem hebben ons voor hen gewaarschuwd. De metgezellen en degenen die hen volgen in goedheid hebben ons voor hen gewaarschuwd.

De Khawārij zijn al-Shurāt¹. Ze zijn smerig en vuil. Dit geldt ook voor de rest van de Khawārij die hun leer aanhangen. Ze hebben deze leer overgedragen van generatie op generatie, van vroeger tot nu. Zij komen in opstand tegen de moslimleiders en verklaren het doden van de moslims toegestaan.

Zij verschenen voor het eerst tijdens het leven van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Het was een man (genaamd Dhū l-Khuwayṣira al-Tamīmī) die slecht sprak over de Boodschapper van Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ toen de Boodschapper van Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ op een dag de oorlogsbuit aan het verdelen was. Hij (Dhū l-Khuwayṣira) zei: “O Muḥammad! Wees eerlijk! Want ik zie dat jij niet eerlijk bent!” Daarop zei de Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

Wee jou! Wie zal er dan eerlijk zijn wanneer ik niet eerlijk ben?!

‘Umar رَضِيَ اللهُ عَنْهُ wilde hem doden, maar de Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ weerhield hem daarvan. De Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ liet weten:

---

¹ Al-Shurāt: Letterlijk: de verkopers. Zij werden zo genoemd vanwege hun uitspraak: “Wij hebben onze zielen verkocht in het gehoorzamen van Allah.” Ofwel: “Wij hebben ze verkocht voor het Paradijs toen wij ons hebben afgescheiden van de onrechtvaardige leiders.” Zie: Abū Naṣr al-Jawharī, *Al-Siḥāḥ*, vol. 1 (Beiroet: Dār al-‘Ilm, 1407 AH), 392. [A]]

Wat betreft deze persoon en zijn volgelingen, eenieder van jullie zal neerkijken op zijn eigen gebed in vergelijking met hun gebed, en hij zal neerkijken op zijn eigen vasten in vergelijking met hun vasten. Zij zullen echter pijsnel de religie verlaten.

In meerdere overleveringen beval de Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ om de Khawārij te bestrijden. Hij verduidelijkte de voortreffelijke verdienste van degene die hen doodde of door hen gedood werd.

Vervolgens verschenen de Khawārij vanuit verschillende landen. Zij verenigden zich en pretendeerden het goede te gebieden en het slechte te verbieden. Toen zij in Medina aankwamen brachten zij ‘Uthmān b. ‘Affān رَضِيَ اللهُ عَنْهُ om het leven. De Metgezellen in Medina رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ hadden hun best gedaan om ervoor te zorgen dat ‘Uthmān رَضِيَ اللهُ عَنْهُ niet gedood zou worden, maar zij waren daar niet toe in staat geweest.

Vervolgens kwamen de Khawārij in opstand tegen de leider der gelovigen (*amīr al-mu’minīn*) ‘Alī b. Abī Ṭālib رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. Zij waren niet tevreden met zijn oordeel. Zij etaleerden hun doctrine en zeiden: “Het oordeel is slechts aan Allah (*lā ḥukma illā li-llāh*).”

‘Alī رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zei daarop: “Een woord van waarheid, waarmee zij valsheid wensten.”

‘Alī رَضِيَ اللهُ عَنْهُ bevocht de Khawārij. Allah eerde hem met het doden van hen. ‘Alī رَضِيَ اللهُ عَنْهُ overleverde van de Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ de voortreffelijke verdienste van degene die hen doodde of gedood werd door hen. De Metgezellen رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ vochten aan de zijde van ‘Alī رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. Het zwaard van ‘Alī رَضِيَ اللهُ عَنْهُ tegen de Khawārij werd een zwaard van de waarheid totdat het Uur aanbreekt.”²

---

² Muḥammad b. al-Ḥusayn al-Ājurri, *Kitāb al-Sharī‘a*, red. ‘Ādil Āl Ḥamdān, vol. 1 (Beiroet: Dār al-Lu’lu’, 1442 AH), 70-78.